

Blijven

(Bed op 'straat' bij een van de verhuizingen)

We zijn een dynamisch volkje, actief en reislustig. Altijd in beweging. Niet blijven waar je bent maar steeds onderweg met een volle agenda. Er stonden bij sommige mensen de meest exotische bestemmingen in hun agenda. Thailand, Gambia, New York, overwinteren in Portugal of Gran Canaria. De kinderen wonen in Zweden, Peru, Engeland en Canada. Kleine moeite om er even langs te gaan. Zo was het.

Opeens is onze beweeglijkheid beperkt, onze reislust afgenomen en zijn we niet onderweg maar we blijven. Blijven was meer voor hen die niet meer meededen. Die zaten aan de kant. Ik herinner me dat ik

doodsbang was om te blijven zitten. Het is een periode mijn enige motivatie geweest om me in te spannen op school. Blijven was voor de verliezers.

Wij waren als gezin ook niet van het blijven. Eindeloos verhuizen, oud huis verkopen, nieuw huis kopen. Weer de verhuishwagen voor de deur en daar gingen we.

Net zoals het liedje zingt: ' Menigeen ging zelf op pad, daar hij thuis geen vrede had'

Zat het hem daarin? Was dat de reden? Was het gras aan de overkant groener?

Ik kwam ook mensen tegen die hun hele leven ergens bleven. Sommigen zelfs in hun geboortehuis.

Velen van ons hier komen van ver, of hun ouders wel. Op zoek naar een land van melk en honing. Dat heeft onze gemeente gevormd en dat kun je horen aan de namen, Friese, Groningse, Drentse en ook Duitse namen.

Nu worden we opgeroepen om niet reislustig te zijn. Alleen noodzakelijke reizen te maken. Dat heb ik mijn hele leven nog nooit gehoord. Ongekend is dat.

We blijven al of niet met tegenzin thuis. Kunnen we blijven? Blijven en stilstaan... het uithouden met de beperkingen die er zijn en toch leven in een wijd land?

Ik las in mijn morgengedichten op 23 september het volgende gedicht.

De boerderij
de bank bij de wilgen
hier maak ik mijn reis.
Het weiland is de steppe
de lucht is de zee.
De reiger een gier.
Ik ben een reiziger die thuiszit
De linde is de regen, het hooi is de berg
De sloot een rivier.
Ik ben een reiziger die thuiszit,
ik blijf hier, ik blijf hier

Arthur Umbgrove

Ds. Agnes Hana